Hátracsatolt mesterséges neuronháló modellek

A hátracsatolt (feedback) modelleknél az input réteg neuronjai felől nemcsak előre, az output réteg neuronjai felé, hanem visszafelé is. Így egy neuron kimenete visszacsatolódik egy megelőző réteg neuronjára, ezáltal a visszacsatolt neuron bemenetének értéke függhet a korábbi kimeneti értéktől. Ezen hálók asszociatív memóriaként való működésük során az input ráadásakor egy iteratív konvergens folyamaton keresztül veszik fel a stabil állapotukat és szolgáltatják a kimenetet.

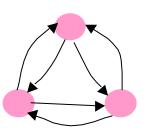
Vizsgált típusok:

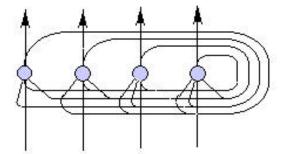
- 1. **Hopfield** háló
- 2. **BAM** = Bidirectional Associative Memory, kétirányú asszociatív memória
- 3. **ART** = Adaptive Resonance Theory, adaptív rezonancia elmélet alapú háló.

a

Hopfield háló, 1982

John Hopfield

Jellemzõi:

- Egyetlen neuronréteg, mely bemenetként és kimenetként egyaránt szerepel
- Teljes kapcsolódás: minden neuron minden neuronnal; egyetlen laterális hálózat
- A neuronok kapcsolata szimmetrikus: w_{ii} = w_{ii}
- A kimenetek bemenetekre való visszacsatolása miatt időfüggő mûködést mutat
- CAM (Content Addressable Memory)-ként, tartalom által címezhető memóriaként mûködik: képes részinformáció alapján a teljes tárolt minta felidézésére, autoasszociatív módon
- A neuronok küszöbbel rendelkező bináris (0;1), vagy az egyszerûbb matematikára vezető bipoláris (-1;+1) lépcsős függvénnyel mûködnek.
- Az input is kétértékû: bináris, vagy bipoláris.

^{1.}http://images.google.com/imgres?imgurl=www.ai.univ-paris8.fr/CSAR/images/

S S е

Hopfield háló ..

Jellemzői:

- A súlymátrix képzése nagyon egyszeru:
 - képezni kell egy adott inputvektor mátrixot eredményezo külso szorzatát
 - a különféle inputvektorokkal adódó **mátrixok összege** lesz a súlymátrix.
- Muködés: a megkonstruált ("betanított") mátrixnak megadva egy input vektort (mely eltérhet a konstruálásra felhasználtaktól) a háló a visszacsatolt gerjesztések alapján **eljut** egy stabil állapotba (energiaminimum), mely megfelel az egyik korábbi inputnak. 3D-ben az energiafelület egy völgyekkel tarkított felület lesz. Annyi lesz a völgyek száma, ahány korábbi betanító vektort használtunk.
- Egy soha nem látott inputminta hatására a hozzá legközelebb álló lokális energiaminimum-völgybe jut el a rendszer, mely megfelel egy olyan tanult mintázatnak, amely legközelebb áll a megadott input mintához. Ezen muködési forma miatt nevezik CAM-nek.
- A neuronok kollektív döntést hoznak, mivel mindegyik neuron kimenete hat a többi bemenetére.
- N flip-flop: N állapot közül billen be valamelyikbe.

A Hopfield háló algoritmusa

 A kapcsolatok súlyainak megadása (külső szorzattal kapott mátrixok összege, a főátlóban 0-ák)

$$w_{ij} = \begin{cases} \sum_{s=0}^{M-1} x_i^s x_j^s & i \neq j \\ 0 & i = j, 0 \le i, j \le M-1 \end{cases}$$

Ahol w_{ij} az u_i és u_j neuronok közötti kapcsolat súlya, valamint x_i^s az i. eleme az s betanító mintának, értéke -1, vagy +1. A betanítóminták száma M, 0-tól M-1-ig. A neuronok küszöbértéke 0.

A háló alkalmazása: egy ismeretlen minta bemutatása:

$$\mathbf{m}_{i}(0) = x_{i} \qquad 0 \le i \le N - 1$$

Ahol $\mathbf{m}_{i}(t)$ az i. neuron kimenete a t. időciklusban.

• Iterálás a konvergencia eléréséig

$$\mathbf{m}_{i}(t+1) = H\left(\sum_{i=0}^{N-1} w_{ij} \, \mathbf{m}_{j}(t)\right) \qquad 0 \le j \le N-1$$

Az iteráció addig ismétlendő, mígnem a neuronok kimenetei már nem változnak. A *H()* a lépcsős függvény.

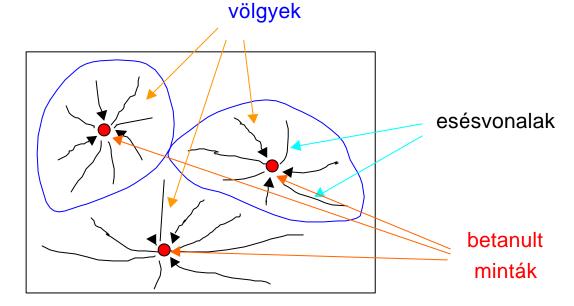
A Hopfield háló algoritmusa ...

Magyarázat:

- Az 1. lépés a háló "betanítása", amikor is a bemeneti mintához önmagát társítjuk, mint kimeneti mintát.
- A 2. és 3. felismerési fázisban egy bemutatott ismeretlen mintát, mely leggyakrabban valamelyik betanítóminta zajjal szennyezett, vagy hiányos képe kell a hálónak felismernie, azaz a zaj nélküli, teljes mintát kell visszaadnia a beálló stabil állapotban.

Az energiafelület

Az energiafelülettel lehet szemléltetni a háló mûködését.

S

Az energiafelület

Az energiafelület egyenlete:
$$E = -\frac{1}{2} \sum_{i} \sum_{j \neq i} w_{ij} x_i x_j + \sum_{i} x_i \Theta_i$$

Θ, az i. neuron küszöbértéke.

Ha sikerül elérni, hogy a betanítóminták az energiafelület minimumpontjait foglalják el, akkor egy gradiens irányú mozgással minden ismeretlen input mintához előhívhatjuk valamelyik tárolt mintát.

A betanítóminták eltárolása

Cél: az aktuális betanítóminta számára egy újabb völgy és minimumpont létrehozása a korábban eltárolt minták tárolóvölgyének elrontása nélkül.

Hogy egy eltárolandó új minta esetében az energiaérték ne nőhessen, az első tag mellett a $\sum x_i \Theta_i$ tagnak is nempozitívnak kell lennie. Egy adott betanítóminta esetén a küszöbértékek x_i -vel ellentett előjelûre választásával ez elérhető, de mivel több eltérő betanítóminta van, emiatt csak a Θ =0 érték választása ad előjelfüggetlen megoldást ezen tag hatásának eltüntetésére.

A betanítóminták eltárolása ..

A megmaradt első tag negativitásához vegyük figyelembe, hogy az éppen betanítandó s minta x_i^s eleméhez kapcsolódó súlyok a w_{ij}^s jelûek, ezek megváltoztatására törekszünk. Az összes többi súly, mely a korábbi betanításokra vonatkozó információt hordoz, jó lenne, ha változatlan maradna. Válasszuk ezért két részre az energiafüggvény megmaradt első tagját:

$$E = -\frac{1}{2} \sum_{i} \sum_{i \neq i} w'_{ij} x_i x_j - \frac{1}{2} \sum_{i} \sum_{i \neq i} w^s_{ij} x^s_i x^s_j = E_{kiv\acute{e}ves} + E_s$$

Az s minta eltárolása azt jelenti, hogy a hozzá tartozó energiarészt minél negatívabbra választjuk, előidézve így az energiafelület bemélyülését. Ehhez a

$$\sum_{i} \sum_{j \neq i} w_{ij}^{s} x_{i}^{s} x_{j}^{s}$$

rész minél nagyobbra választásán vezet az út. Amennyiben a w_{ij}^s súlyt egyenlőnek választjuk az $x_i^s x_j^s$ szorzattal, úgy elérjük, hogy az $\left(x_i^s x_j^s\right)^2$ kifejezés mindig nemnegatív lesz.

Az összes betanítóminta esetére összegezzük az s mintákra a fenti kifejezést, hogy megkapjuk a w_{ii} súlyt az összes minta bemutatása esetére:

$$w_{ij} = \sum_{s} w_{ij}^{s} = \sum_{s} x_i^{s} x_j^{s}$$

S е S

A betanítóminták eltárolása ..

Ha összevetjük ezt az eredményt a Hopfield háló algoritmusának első lépésével, akkor azt látjuk, hogy azonos, azaz az első lépés létrehozza a betanítómintáknak megfelelő mélyedéseket az energiafelületen.

A minták előhívása – az asszociatív memória működése

Egy tetszőleges mintához legközelebb eső eltárolt minta előhívása szemléltethető a tetszőleges mintának megfelelő pontból a legközelebbi völgy aljára való leereszkedéssel, mely kivitelezhető egy gradiens módszerrel. A cél eléréséhez egyetlen k. kiválasztott neuron energiacsökkenést eredményező változtatását vizsgáljuk, majd ciklusban addig vesszük az egyes neuronokat, amíg az energia csökkenthető. Ehhez alakítsuk át az energiafüggvényt úgy, hogy a k. neuront kiemeljük:

$$E = -\frac{1}{2} \sum_{i \neq k} \sum_{j \neq k} w_{ij} x_i x_j + \sum_{i \neq k} x_i \Theta_i - \frac{1}{2} x_k \sum_j x_j w_{kj} - \frac{1}{2} x_k \sum_i x_i w_{ik} + x_k \Theta_k$$

Tegyük fel, hogy a k. neuron állapotát x_{k1} -ről x_{k2} értékre változtatja. Az energiafüggvény ΔE változását megkapjuk, ha az x_{k2} , majd az x_{k1} helyettesítésével kapott energiakifejezéseket kivonjuk.

• A

A minták előhívása – az asszociatív memória mûködése..

Az energiaváltozás $\Delta x_k = x_{k2} - x_{k1}$ helyettesítése után:

$$\Delta E = -\frac{1}{2} \left[\Delta x_k \sum_j x_j w_{kj} + \Delta x_k \sum_i x_i w_{ik} \right] + \Delta x_k \Theta_k$$

Mivel a súlymátrix szimmetrikus, az indexek felcserélhetők és kapjuk:

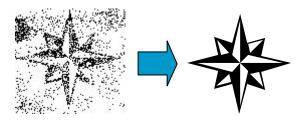
$$\Delta E = -\Delta x_k \left[\sum_j x_j w_{kj} - \Theta_k \right]$$

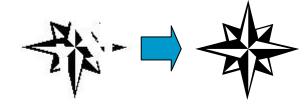
A zárójelbeli rész a k. neuron aktivációs potenciálja, a Θ_k küszöbértéket pedig nullára választottuk. Ahhoz, hogy az energia ne nőjön, hanem inkább csökkenjen, pozitív aktiváció esetén pozitív Δx_k változás kell, negatív aktiváció esetén pedig negatív Δx_k változás. Az algoritmus 3. lépésében adott H() függvénnyel származtatott iteráló függvényérték megvalósítja ezt az elvárást. Ez azt jelenti, hogy egymást követő egyre alacsonyabb energiájú állapotokon keresztül a háló eljut egy lokális minimumba, az ott eltárolt mintát kiadva stabil kimenetként.

A minták előhívása – az asszociatív memória mûködése..

- A konvergencia a fenti aszinkron módszeren túl szinkron módszerrel is végezhető, amikor is az összes neuronra elvégezzük a kimenet számítását a megelőző időciklusban számított kimeneteket a bemenetekre ráadva. Az aszinkron eljárás véletlenszerűen választja ki a számításhoz a neuront, ezért a folyamat nem lesz egyértelmű. Kimutatták, hogy nincs jelentős eltérés, bár csak az aszinkron bizonyítottan konvergens, szinkron esetében egy átmeneti szakasz után előfordulhat, hogy két minta váltakozik a végtelenségig.
- A használható működéshez a betanítóminták száma nem lehet több a neuronok 15 százalékánál. Ellenkező esetben a betanított mintáknak meg nem felelő output (völgy) is adódhat (metastabil állapot).
- Léteznek a fentitől eltérő **folytonos idejû** Hopfield hálózatok is, melyek vonzó tulajdonsága az **analóg hardveren** való implementálhatóság.

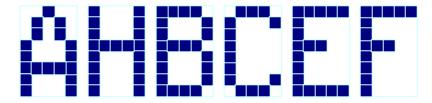

Példa a Hopfield háló alkalmazására

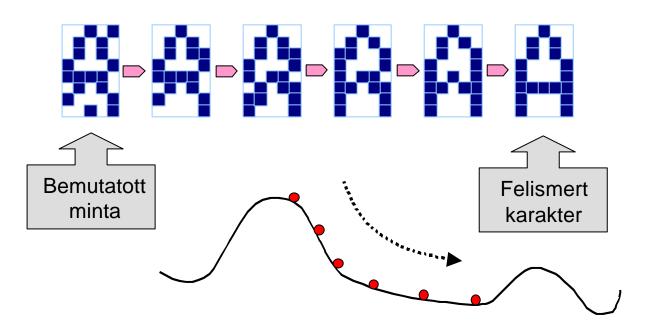

Karakterfelismerõ

Adottak a betanítóminta-karakterek:

A bemutatott minta és az állapotváltozások a stabil állapotig:

C/11.

dr.Dudás László

A metastabil állapotok kiküszöbölése: a Boltzmann gép

A Hopfield háló olyan lokális magaslati gödrökben is elakadhat, melyek nem tartoznak a betanított mintákhoz. Ha ki akarunk kerülni ezekből, hogy a mélyebben lévő valódi völgyek aljára jussunk, a Boltzmann gép alkalmazható. A Boltzmann gép a szimulált hûtés modellt alkalmazza, mely úgy is interpretálható, hogy a völgy felé guruló, de egy magaslati gödörben elakadó golyó mozgásához rezgést, "hőmozgást" adunk, miáltal átkerülhet a gödrök peremén. Ennek a járulékos mozgásnak a kiterjedtségét, hatását fokozatosan csökkentjük a keresés előrehaladtával. Végül gradiens kereséshez jutunk.

Minden egyes neuron számít egy energia különbséget:

$$\Delta E_k = \sum_i w_{ki} s_i - \Theta_k$$

és egy p_k valószínûséggel kerül ebbe az állapotba, ahol a p_k valószínûség az energiakülönbség és a T hőmérséklet függvénye (v.ö.: szigmoid!):

$$p_k = \frac{1}{1 + e^{-\Delta E_k/T}}$$

A metastabil állapotok kiküszöbölése: a Boltzmann gép ..

A háló a nagyszámú globális energiaállapot egyikébe kerülhet, melyek eloszlását a Boltzmann eloszlás adja meg. Ha P_a annak a valószínusége, hogy a T homérsékletnél az E_a energiájú globális állapotba kerül, akkor ezt a Boltzmann eloszlás a következoképpen számítja:

$$P_a = ke^{-E_a/T}$$

Hasonlóan, ha egy P_b valószínuséggel kerülhet az E_b energiaszintu helyre, képezheto a következo hányados:

$$\frac{P_a}{P_b} = \frac{e^{-E_a/T}}{e^{-E_b/T}} = e^{-(E_a - E_b)/T}$$

A háló akkor kerülhet termális egyensúlyba, korrekt alacsony energiájú helyre, amikor az állapotokba kerülések valószínuségei már nem változnak, mely dolog az energiaszintektol is függ. Ha az E_a alacsonyabb energia, mint E_b , a következoket írhatjuk:

$$E_{\bf a} < E_{\bf b}$$

$$e^{-(E_{\bf a}-E_{\bf b})/T} > 1$$
 ezért
$$P_{\bf a} / P_{\bf b} > 1$$
 így
$$P_{\bf a} > P_{\bf b}$$

S S е n n

A metastabil állapotok kiküszöbölése: a Boltzmann gép ..

Ez azt jelenti, hogy amint a háló eléri a hőegyensúlyt, az alacsonyabb energiaszintû állapotok valószínûbbek, és ez csak a relatív energiájuktól függ.

Magasabb homérsékleten a hoegyensúly gyorsabban beáll, de jó globális energiaállapotok nem valószínubbek a rosszaknál. A háló muködése közben végzett homérsékletcsökkentést szimulált lehutésnek nevezik, ez lehetové teszi, hogy a háló gyorsabban elérje az alacsonyabb homérsékleti egyensúlyt.

A Boltzmann gép alapú hálók 0-1 közötti kimenoértéku **szigmoid** átviteli függvény használnak, melynek meredekségével lehet változtatni a T homérsékletet: kis meredekség felel meg a nagyobb homérsékletnek. A szigmoid függvény követi a Boltzmann eloszlást.

C/15. dr.Dudás László

A Boltzmann gép tanulási folyamata

Két fázisú:

Bár a háló **teljes kapcsolatiságú**, de nem minden neuronnak egyforma a szerepe. Az elso fázisban el kell dönteni, mely neuronok lesznek a **bemenetiek**, melyek alkotják a **rejtett** réteget és melyek a **kimenetet**.

Az elso fázisban ráadjuk az inputot és az outputot is. Ezután egy szimulált hutéses folyamatban a rejtett neuronok elérik a hoegyensúlyt. A gerjesztett, kapcsolódó neuronok kapcsolatai megerosödnek.

A **második fázisban csak az input** van ráadva. A háló az elozoekhez hasonlóan fut a hoegyensúlyig, majd a gerjesztett kapcsolódó neuronok kapcsolata **csökkentodik**.

Amíg az elso fázis a bemenetet a kimenettel összeköto kapcsolatokat erosíti, addig a második fázis leépíti a gyenge kapcsolatokat.

A Boltzmann gép a legmélyebb globális minimumot rendszerint eléri, mivel képes kikerülni a lokális gödrökbol a homozgásnak köszönheto nagyobb energiaszintekre történo ugrások révén.

A lokális minimumokban való **megállapodás valószínusége** a minimumok által képviselt **energiaszint függvénye**.

a C/16. dr.Dudás László

A Boltzmann gép tanulási algoritmusa

Első fázis: megerősítés

- 1. Input és output ráadása
- 2. Engedjük a hálót muködni. Számítsuk az állapot energiáját

$$\Delta E_k = \sum_i w_{ki} s_i - \Theta_k \qquad 0 \le i \le N - 1$$

Majd lépjünk alacsonyabb energiaszintu állapotba p_k valószínuséggel

$$p_k = \frac{1}{1 + e^{-\Delta E_k/T}}$$

Csökkentsük a T homérsékletet a kimenet stabillá válásáig.

3. Erosítsük meg a kapcsolati súlyokat azon neuronok között, melyek mindketten tüzelnek.

Második fázis: gyengítés

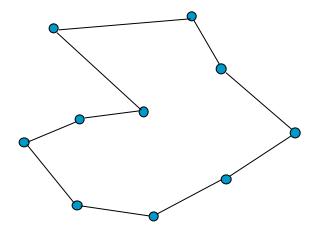
- 1. Csak az inputot adjuk rá
- 2. Engedjük a hálót a hoegyensúlyt elérni
- 3. Csökkentsük a súlyokat azon kapcsolatoknál, melyek tüzelo neuronokat kötnek össze.

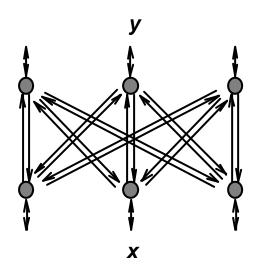
A Boltzmann gép alkalmazása

Számtalan, valószínűleg ellentmondó korlátozást tartalmazó korlátozáskielégítéses feladatok megoldására is bevált.

• Egyik sikeres alkalmazása az utazó ügynök feladat: legrövidebb körút megtalálása.

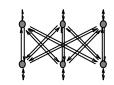

A Hopfield-háló általánosításának tekintheto szerkezet feltalálója Bart Kosko.

Jellemzõi

- Két rétegbol áll, mindketto muködhet inputként, vagy outputként
- A nevét onnan kapta, hogy a rétegek között kétirányú a kapcsolat, elore- és hátracsatolt vonalak is vannak.
- A súlymátrix konstruált: input-output párokat kell mutatni a hálónak. Ezeket társítja (association).
- Autoasszociatív és heteroasszociatív mûködésre egyaránt képes

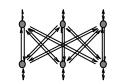
A súlymátrix előállítása ("betanítás")

A súlymátrix az input mintapárok mátrixot eredményező külső szorzatával adódó mátrixok összegzésével adódik:

$$\mathbf{W} = \mathbf{y}_1 \mathbf{x}_1^t + \mathbf{y}_2 \mathbf{x}_2^t + \mathbf{y}_s \mathbf{x}_s^t + \dots + \mathbf{y}_M \mathbf{x}_M^t$$

Ahol M a tárolandó minták száma, \mathbf{x}_s és \mathbf{y}_s az s. mintapár. A kapcsolatok az x rétegtől az y felé indexeltek, azaz a w_{23} súly az x réteg 3. neuronjától az y réteg 2. neuronja felé mutat.

 Ha az y vektor helyett is az x vektort használjuk, autoasszociatív memóriát készíthetünk.

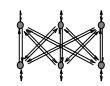

A háló mûködése

Ha a súlymátrixot megkonstruáltuk, a háló kész az információ előhívására.

Az információelőhívás lépései

- Az \mathbf{x}_0 , \mathbf{y}_0 részleges inputok megadása a bemeneteken.
- Az információ átterjesztése az x rétegről az y rétegre és az y réteg neuronjaira a számítás elvégzése.
- A kiszámított y rétegbeli kimenetek visszaterjesztése az x rétegre és a számítások elvégzése az x réteg neuronjaira.
- A 2. és a 3. lépés ismétlése, mígnem már nincs változás a rétegek kimenő értékeiben. Ekkor az előhívott **x**, **y** betanított mintapár leolvasható.
- Megjegyzés: a ciklus kezdhető az y rétegről való átterjesztéssel is.
- Egy lehetséges használat: az x_0 input az egyik korábbi x_s betanítómintához hasonlít, y_0 viszonyáról a betanított y_s mintákhoz nem tudunk semmit, nem is adjuk meg. Ekkor a kimenet az x_0 -hoz közelálló x_s és a párja, y_s lesz.

A súlyokkal szorzott bemenetek összegeként előálló aktivációs potenciálból a kimenetek a következőképpen adódnak:

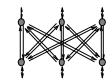
$$y_{i}(t+1) = \begin{cases} +1 & net_{i}^{y} > 0 \\ y_{i}(t) & net_{i}^{y} = 0 \\ -1 & net_{i}^{y} < 0 \end{cases}$$

Hasonlóan számíthatók az x réteg kimenetei.

A BAM energiafüggvénye

$$E = -\sum_{i=1}^{m} \sum_{j=1}^{n} y_{i} w_{ij} x_{j}$$

- A háló tárolási kapacitása
- Kosko szerint a tárolható mintapárok száma az m, n neuronszámok minimuma. Tanaka és társai szerint egy m=n háló max 1998n mintapár tárolására képes.

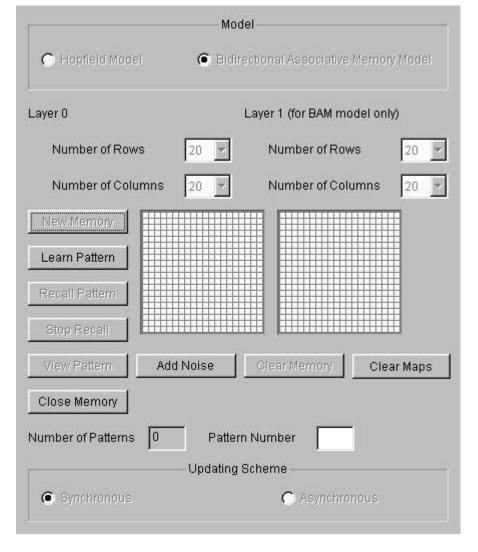

A bemutatott BAM típus a diszkrét BAM. Emellett létezik szigmoid, vagy

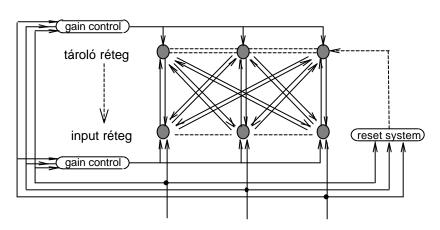
tangens hiperbolikus átviteli függvényt használó **folytonos** BAM is.

 Az interneten kipróbálható a hálók működése.

Hopfield és BAM háló futtatására alkalmas applet: http://www.comp.nus.edu.sg/ ~pris/AssociativeMemory/ DemoApplet.html

Az ART= Adaptive Resonance Theory, Adaptív Rezonancia Elmélet alapú háló, Stephen Grossberg és Gail Carpenter, 1983

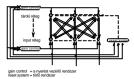

gain control = a nyerést vezérlő rendszer reset system = törlő rendszer

Jellemzői

- Két réteg neuront tartalmaz: 1. input/összehasonlító réteg
 2. output/felismerő/tároló réteg
- Teljes oda-vissza kapcsolat az 1. és 2. réteg között: W 1.⇒2.
 T 2.⇒1.
- A 2. rétegben versenyzés, tiltó laterális kapcsolatok vannak+saját erosítése
- A neuronok valójában neuron csoportok, klusterek

Adaptív Rezonancia Elmélet alapú háló

Mûködése

fázisok:

- Inicializálás
- Felismerés
- Összehasonlítás
- Keresés
- Rezonancia, bevésődés.

Inicializálás

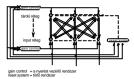
- Gain control1 = 1, ha input jelet adunk a bemenetre
 - = 0, ha a felismerő, tároló 2. Réteg valamelyik neuronja felismerte az inputot és aktív
- Gain control2 = 1, ha input jelet adunk a bemenetre
 - 0, ha a vigilance (ismertségi) teszt sikertelen (tiltja a 2. réteg neuronjait és aktivációs szintjüket nullázza)
- **W** ↑ és **T** ↓ súlymátrix inicializálása:

T ↓ súlyai= 1, a visszacsatolás teljes értéku

W ↑ súlyai= $w_i = 1/(1+N)$ N az inputneuronok száma

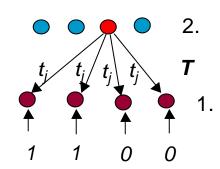
Vigilance (ismertségi) küszöb beállítása: 0< ρ<1

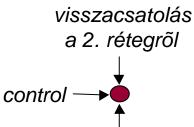
Adaptív Rezonancia Elmélet alapú háló ...

Felismerési fázis

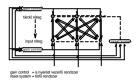
- Input minta ráadva, megpróbálja valamelyik, a 2. rétegbeli neuron által képviselt osztályba besorolni ha a visszaterjesztés után számított ismertségi (vigilance) teszt elég nagy, egyébként új, ismeretlen mintaként kezeli.
- Az input neuronoknak három bemenete van:
 2/3-os szabály: kimenet=1, ha kettő a háromból aktív, egyébként a kimenet= 0.
- A felismerési fázis a Kohonen féle háló mûködésére emlékeztet: osztályokba sorolás.
 - Versengés a 2. rétegben: skalárszorzat az input vektor és a vizsgált 2. rétegbeli neuron súlyai között: az a felismerő (tároló) neuron nyer, amelyiknél a szorzat, hasonlóság a legnagyobb.
- A nyertes j* felismerő (tároló) neuron visszaterjeszti az 1 értékû kimenetét a T súlyain át az
 1. input/összehasonlító rétegre.

input

Adaptív Rezonancia Elmélet alapú háló ...

Összehasonlító fázis

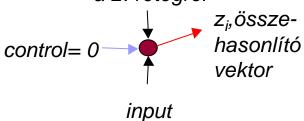
 A 2. rétegbeli nyertes neurontól visszaterjesztett jelek és az input vektor összehasonlítása, eközben gain control1= 0.

2/3-os szabály: 1+1⇒1, egyébként ⇒0.

visszacsatolás a 2. rétegről

Ismertségi (vigilance) teszt
 Mennyire egyezik x és z?

$$\frac{\sum_{i=1}^{N} t_{ij} x_i}{\sum_{i=1}^{N} x_i} > \mathbf{r}$$

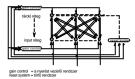

Ha az ismertség elég nagy, akkor az \mathbf{x} input a nyertes j^* neuron által képviselt osztályba tartozik, egyébként, ha az ismertség nem elég nagy, belép a keresési fázisba.

A ρ ismertségi küszöb hatása:

- $\rho < 0.4 \quad \to \text{alacsony felbont\'as\'u osztályoz\'as, mindent egy} \\ \text{osztályba sorol}$
- $\rho > 0.8 \rightarrow$ finom felbontás, sok osztály, minden egyed más osztályba kerül.

Adaptív Rezonancia Elmélet alapú háló ...

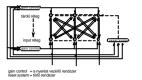
Keresési fázis

• Megpróbál egy nagyobb ismertséget adó felismerő (tároló)bneuront találni, de ehhez a reset system útján letiltja a korábbi nyertes neuront. Ciklusban ismétli az input felterjesztés, nyerés, visszaterjesztés, összehasonlítás (ismertségi teszt), kis ismertség esetén a nyertes letiltása lépéseket, amíg vagy talál egy jól osztályozó neuront, vagy elfogynak a tároló neuronok. Ha elfogytak, akkor az x mintát új mintaként értékeli és egy új tárolóneuront rendel hozzá.

Rezonancia, bevésodés

 Amennyiben az input ismertsége elegendo, a j* neuron jól osztályozta az x input mintát, a rendszer rezonál, a jelek föl-le áramlanak és a kapcsolatok megerosödnek. Grossberg szerint ily módon modellezheto a hosszútávú memória kialakulása.

Az ART algoritmusa

- Inicializálás
 - Súlyok: $t_{ij}(0)=1$ wij(0)= 1/(1+N) $1 \le i \le N$ $1 \le j \le M$
 - Ismertségi küszöb: 0 < r < 1
- Input bemutatása
- Aktivációs szintek számítása a 2. Rétegre

$$\mathbf{m}_{j} = \sum_{i=1}^{N} w_{ij}(t) x_{i} \qquad 1 \le j \le M$$

Nyerő kiválasztása; j* a nyerő indexe

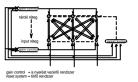
$$\mathbf{m}_{j} = \max_{j} (\mathbf{m}_{j})$$

Ismertségi teszt

$$\frac{\sum_{i=1}^{N} t_{i\bar{j}}(t) x_i}{\sum_{i=1}^{N} x_i} > \mathbf{1}$$

Igen \rightarrow goto 7 Nem \rightarrow goto 6

Az ART algoritmusa

- Legjobb egyezés (j*) letiltása a Reset system által.
 - A j* neuron kimenetét –ra állítani, majd
 - Goto 3.
- A nyertes neuron elfogadása osztályozóként, súlyok ennek megfelelő módosítása (tanulás):

$$t_{ij}(t+1) = t_{ij}(t)x_{i} 1 \le i \le N$$

$$w_{ij}(t+1) = \frac{t_{ij}(t)x_{i}}{0.5 + \sum_{i=1}^{N} t_{ij}(t)x_{i}} 1$$

$$1 1 0 0$$

Ismétlés
 Minden letiltott neuron engedélyezése, majd ugrás 2.-re (új inputra).

Esettanulmány mesterséges neuronháló alkalmazására Folyamatfelügyelet és –szabályozás

A folyamatfelügyelet problémái mindennaposak és számtalan alakban jelenhetnek meg. Lényegük egy folyamat bizonyos jellemzoinek folytonos megfigyelése azzal a céllal, hogy a folyamat nem megfelelo alakulásakor fellépo jellemzo-változásokat azonnal észleljék és a szükséges beavatkozásokat megtehessék. A neurális hálókra alapozott állapotfelügyelet esetekben is alkalmazható. melyeknél hagyományos állapotfelügyeleti módszerek nem váltak be, illetve a hagyományos eszközökkel kivitelezett megoldásokhoz képest gyorsabb muködésu és nagyobb intelligenciával bíró megoldást jelentenek.

Ipari szerelorobot megfogási és szerelési muveleteinek felügyeletére alkalmazott neurális alapú folyamatfelügyelo rendszer

- Mivel rendszerint gyors válaszreakcióra van szükség, a folyamatfelügyeletben és a szabályozásban általánosan elterjedt a többrétegu elorecsatolt neurális hálók alkalmazása. Ezek többféle szerepkörben is megjelenhetnek:
 - néha speciális szuroként, vagy jellemzo-felismeroként, vagy
 - folyamat-modell hordozójaként, illetve
 - neurális elvu szabályzóként jelenik meg

■ Folyamatfelügyelet és –szabályozás

A felügyelt folyamat szenzorainak normalizált jeleivel, mint input jelekkel muködo neurális hálózat egyetlen **output** neuronja **1** értékével jelezheti a **normális** folyamatállapotot, **0** értékkel pedig a **hiba** fellépését.

A neurális

háló alkalmazható

stacionér

idotartomány, vagy

frekvenciatartomány

mintázatának

beazonosítására,

amikor is az egyes

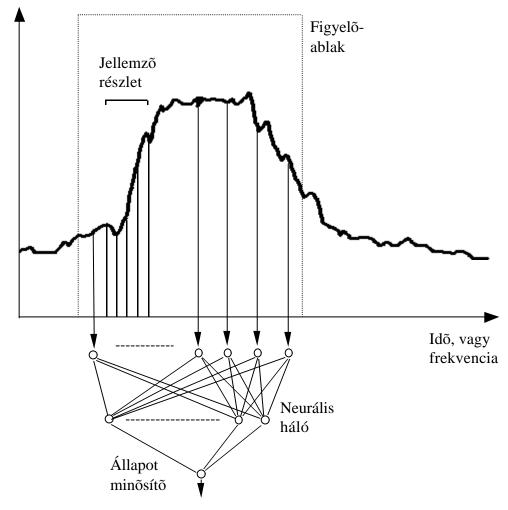
idopillanatokhoz, vagy

frekvenciaértékekhez

más-más input neuron

van hozzárendelve, az

ábrának megfeleloen:

C/31.

dr.Dudás László

■ Folyamatfelügyelet és –szabályozás

A neurális háló bemenetét a **figyeloablak** egy konstans pozíciójától kezdve választjuk. Azok a görberészletek, melyek fontosabb információt tartalmaznak, finomabb közökkel **mintavételezve** adhatók a neuronokra. A **neuronkimenet** általában két kategóriára osztja a megfigyelt állapotokat: **normális**, vagy **deviáns**. Pl. egy speciális függvénymintához betanított deviáns kimenet jelezhet egy szerszámtörést egy megfigyelt forgácsolási folyamatnál.

A **betanító görbeseregnek** tartalmaznia kell a normális üzemállapot esetén mérheto alakokat csakúgy, mint a hibák esetén fellépoket.

Speciális **jelszurést** valósíthatunk meg , ha *ido ben mozgó megfigyelo-ablakot* alkalmazunk. Mivel az ablak mindig az utolsó N inputértéket tartalmazza, és ezeket minden megfigyelo **ciklusban léptetjük**, a függvényminta a neurális háló számára mozgónak tunik. Ilyen **idofüggo minta** esetében nemcsak a mintapárok betanulása, hanem néhány mintából álló mintahalmaz megtanulása válik szükségessé, melyek idoben közrefogják a központi jellegzetes mintát.

Mozgó ablak esetében **keskenyebb figyeloablak** is elegendo lehet, ha a minta viszonylag egyszeru.

Folyamatfelügyelet és –szabályozás ...

Az általunk vizsgált példa egy **szerelo robot** folyamatos felügyeletét mutatja be. **Akusztikus** (hang-) **érzékelot** alkalmaz az alkatrész és a robot markolója között létrejövo hangok észlelésére és ezen keresztül a megfogás sikerességének jelzésére, végig a szerelés idotartama alatt.

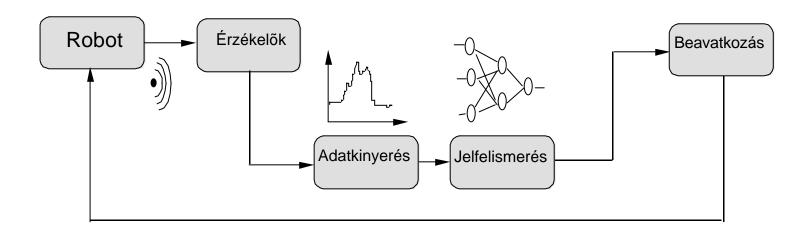
A felügyeleti rendszer egy **négylépéses modellt** alkalmaz az idotartományfüggo akusztikus jelminták **valósideju kiértékelésére**.

A különféle **deviáns eseteket** kíséro *hangjelenségek* felismerése lehetové teszi korrekciós rutinok meghívását, a veszélyes helyzetek elkerülését. Minden maradó alakváltozás a munkadarabon, de még a mikroszkopikus felületi deformációk is észlelheto hangokkal járnak együtt. A különféle **robotoperációkat kíséro zajok** jellemzik a tevékenységeket és alkalmasak folyamatos felügyelet input jeleiként.

■ Folyamatfelügyelet és –szabályozás ...

A robotmuveletek idotartománybeli folyamatos felügyeletének sémája :

A robot markolója és a megfogott munkadarab által keltett hangot az érzékelo felfogja, átalakítás után a betanított neuronhálóra kerül, amely intelligensen megvizsgálja. Amennyiben a betanított deviáns mintákhoz közelálló az inputjel, a kimenet 0 szintje jelzi a beavatkozás szükségességét.

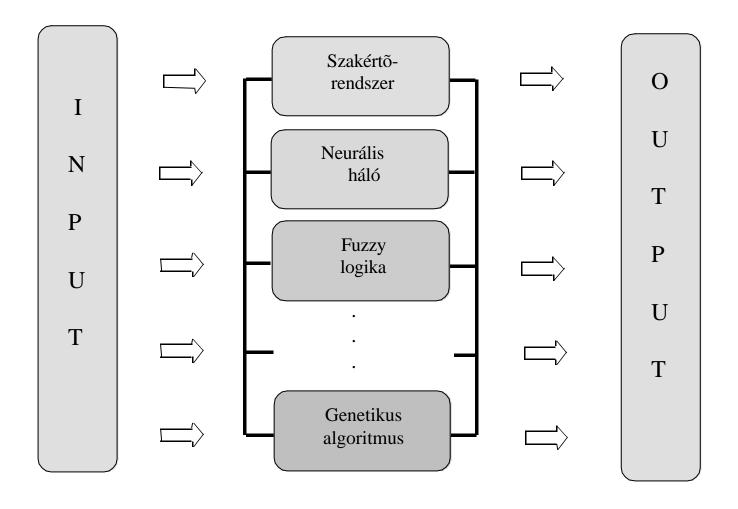
Hibrid intelligens rendszerek

- Az intelligens rendszerek következo generációja integrálni fogja a szakértorendszereket, a mesterséges neurális rendszereket, a fuzzy-logikát, a bizonytalanság-kezelést és a genetikus algoritmusokat, több más technika mellett. Ez a megközelítés válasz a tisztán szimbolikus, numerikus, vagy elosztott rendszerek gyenge hatásfokára és azokra az eljárásokra, melyek komplex és nemprecíz adatok és a valós világ problémáinak megoldására vonatkozó célok kezelésére születtek
- A két tervezési módszertan, mely az ismeretbázisú rendszerekbol származik és lehetové teszi többféle mesterséges intelligencia módszer egyesítését a
 - hierarchikus megközelítés és a
 - falitábla módszer.

A hierarchikus megközelítés

- A hierarchikus megközelítés intelligens rendszerek tervezésére különbözo rétegek, illetve szintek használatát jelenti. A magasszintu célokat felbontják több elemi, vagy egyszerubb részcélra, vagy alproblémára. A felbontást mindaddig folytatják, mígnem könnyen megvalósítható részcélokhoz nem érnek.
 - A különbözo szintu modulok információi rendelkezésre állnak a magasabb szinteken rendszerint egy olyan kommunikációs mechanizmus révén, amely lehetové teszi a visszacsatolás kialakulását.
 - A kontrol általában felülrol-lefelé irányuló. Ez lehetové teszi a viszonylag egyenesvonalú rendszertervezést. Ha a rendszer sokszintu, akkor nehezebb a visszacsatolás kialakítása. Ez kompromisszumokra kényszeríti a tervezoket.

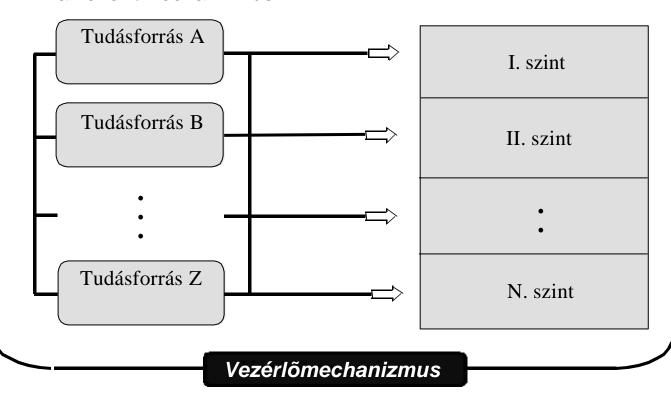
Hibrid intelligens rendszerek ..

Hibrid intelligens rendszer

A falitábla rendszer

- A falitábla rendszer egy erosen struktúrált, opportunista problémamegoldó rendszer, amely a tudást tartományokba és megoldásterekbe szervezi. Alapvetoen három részérol szokás beszélni:
 - a tudásforrások,
 - a falitábla adatszerkezete és
 - a vezérlomechanizmus

C/38.

dr.Dudás László

A falitábla rendszer ..

- A tudásforrások tartalmazzák a probléma megoldásához szükséges tudást.
 Ez szeparálva van független részekre, melyek a deklaratív és a procedurális tudást hordozzák. Ezek a modulok a megoldástér (a falitábla) ismeretanyagát determinisztikus, vagy heurisztikus algoritmusokkal megváltoztatják. Ezek a változtatások akkor zajlanak, ha egy kis részmegoldást képesek adni a falitábla tartalmához. Mindehhez tudniuk kell, mikor módosíthatják a falitáblát.
- A falitábla adatstruktúrája tárolja a rendszerállapot információkat egy globális adatbázisban. Mint ilyen, tartalmazza az összes teljes, vagy részleges lehetséges megoldást. Ez a megoldástér egy, vagy több alkalmazásfüggo elemzoszintre tagolódik, rendszerint hierarchikusan, ahol az információ minden egyes szinten részmegoldást jelent. Minden kommunikáció a tudásforrások között a falitábla-adatbázison keresztül zajlik, és a tudáselemek szintén használják az eroforrásukat annak figyelésére, hogy mikor vehetnek részt a megoldástér alakításában. Ilyen típusú rendszerben a célállapot egy részproblémára vonatkozó megoldás.
- A vezérlo mechanizmus szervezi a tudásforrások válaszait a falitábla felé, valamint meghatározza a rendszer figyelmének irányát. Ez a mechanizmus hivatott leállítani a problémamegoldást is.